

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 822: Chúng Sanh Thời Mạt Thế, Không Thể Không Phụng Trì Kinh này

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 070)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chúng sanh thời mạt thế, không thể không phụng trì kinh này.】

Đây là lời Giảng cư sĩ đặc biệt dặn dò chúng ta. Nghiệp chướng là gì, chúng ta cần phải biết rõ. “Nghiệp” là tạo tác, từ khởi tâm động niệm cho đến ngôn ngữ tạo tác; “chướng” là chướng ngại tâm thanh tịnh của chúng ta, chướng ngại trí tuệ và phước báo của chúng ta. Suy nghĩ, cách nhìn, cách làm, cách nói của chúng ta bị sai lầm; sai lầm thì liền sanh ra chướng ngại, khiến cho trí tuệ không thể hiện tiền mà hiện tiền toàn là phiền não; phước đức không thể hiện tiền mà hiện tiền toàn là ác báo. Hiện ra những thứ này, đây gọi là nghiệp chướng.

Nghiệp từ đâu mà đến? Nghiệp đến từ sự khởi tâm động niệm; tội từ tâm sanh thì phải dùng tâm để sám hối. Sám hối bằng cách nào? Tâm thanh tịnh thì nghiệp chướng liền không còn. Chư vị phải nhớ kỹ, tâm quý vị không thanh tịnh thì nghiệp chướng của quý vị không có cách nào tiêu trừ được; tâm thanh tịnh thì nghiệp chướng liền không còn. Người xưa thường nói: “Tội nghiệp như sương lộ, huệ nhật năng tiêu trừ” (*Tội nghiệp như sương mai, ánh huệ nhật có thể chiếu tan*). Tâm thanh tịnh sanh trí tuệ, Phật đã dạy chúng ta trong bộ kinh này rằng: “Tín tâm thanh tịnh, tắc sanh thật tướng” (*Tín tâm thanh tịnh thì sanh ra thật tướng*). Thật tướng Bát Nhã hiện tiền, thì bất luận tội nghiệp gì cũng đều bị tiêu trừ hết.

Bộ kinh này đích thực là để giúp chúng ta tu tâm thanh tịnh; phương pháp của nó tuyệt diệu vô cùng, dạy chúng ta “*ưng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm*”. Vô trụ thật tốt! Vô trụ chính là buông xuống, chính là xả bỏ. Xả bỏ thứ gì? Xả bỏ vọng tưởng, xả bỏ chấp trước, xả bỏ phân biệt, xả bỏ lo âu, xả bỏ vướng bận. Quý vị xả bỏ được sạch sành sanh thì nghiệp chướng của quý vị liền không còn

nữa. Tất cả những thứ này đều gọi là nghiệp chướng; cũng có nghĩa là bộ kinh này dạy quý vị phải buông bỏ nghiệp chướng, xả bỏ nghiệp chướng, thì nghiệp chướng liền được tiêu trừ, không còn nữa.

Chúng sanh thời kỳ mạt pháp nghiệp chướng đặc biệt sâu nặng; vì đặc biệt sâu nặng nên lại càng phải buông xuống, càng phải xả bỏ. Cho nên mới nói, chúng sanh thời mạt thế không thể không phụng trì kinh này. Ý nghĩa của việc “phụng trì kinh này” cũng đã được giảng qua rất nhiều lần; đó không phải là bảo quý vị cầm bộ kinh này lên ngày ngày đọc tụng, ngày ngày đọc tụng thì có ích lợi gì đâu! Mà là phải tuân theo lời giáo huấn trong kinh để buông bỏ tất cả, chân thật làm được tâm “vô sở trụ” (không vướng mắc vào đâu), thì tâm của quý vị đã thanh tịnh rồi.

“Nhi sanh kỳ tâm” (Mà sanh tâm ấy), là sanh tâm gì? Sanh tâm niệm Phật A Di Đà, sanh cái tâm làm lợi ích cho tất cả chúng sanh. Giúp đỡ tất cả chúng sanh phá mê khai ngộ, khuyên dạy tất cả chúng sanh phải buông xuống, phải niệm Phật; chúng ta cần phải sanh cái tâm này. Có thể làm được như vậy, đó chính là phụng trì kinh này, chính là tín thọ phụng hành, thọ trì kinh này.